

RDN NoB
Wojskowa Akademia Techniczna

Warszawa, dn. 14.03.2023 r.

**UCHWAŁA
KOMISJI HABILITACYJNEJ
nr 1 z dnia 14 marca 2023 r.**

w sprawie podjęcia decyzji o odmowie nadania dr Klaudii CENDZIE-MIEDZIŃSKIEJ stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie

Na podstawie art. 221 ust. 1 pkt. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 212) oraz § 25 ust. 1 pkt 1 Statutu WAT, stanowiącego załącznik do uchwały Senatu WAT nr 16/WAT/2019 z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie uchwalenia Statutu Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego (t.j. obwieszczenie Rektora WAT nr 1/WAT/2021 z dnia 21 października 2021 r.) oraz § 8 ust. 8 *Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego*, stanowiącego załącznik do uchwały Senatu Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego 99/WAT/2021 z dnia 21 grudnia 2021 w sprawie określenia „Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego” uchwała się, co następuje:

§ 1

Komisja Habilitacyjna biorąc za podstawę wyniki głosowania postanowiła **odmówić nadania dr Klaudii CENDZIE – MIEDZIŃSKIEJ stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.**

**PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI HABILITACYJNEJ**

prof. dr hab. Hubert Królikowski

Uzasadnienie opinii

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dr Klaudii Cendy-Miedzińskiej została powołana na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), oraz § 25 ust. 1 Statutu WAT, stanowiącego załącznik do uchwały Senatu WAT nr 16/2019 z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie uchwalenia Statutu Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie im. Jarosława Dąbrowskiego (t.j. obwieszczenie Rektora WAT nr 1/WAT/2021 z dnia 21 października 2021r.) oraz § 7 ust. 9 Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego, stanowiącego załącznik do uchwały Senatu Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego nr 74/WAT/2021 z dnia 24 września, w związku z pismem Rady Doskonałości Naukowej Z 5.400.35.2022 z dnia 04.07.2023r.

Rada Dyscypliny Nauki o Bezpieczeństwie Wydziału Bezpieczeństwa, Logistki i Zarządzania Wojskowej Akademii Technicznej uchwałą nr 78/RDN NoB/2022 z dnia 21 września 2022 r. powołała Komisję Habilitacyjną w składzie:

1. Członkowie komisji habilitacyjnej wyznaczeni przez Radę Doskonałości Naukowej:
 - 1) prof. dr hab. Hubert KRÓLIKOWSKI (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) – przewodniczący komisji
 - 2) prof. dr hab. Waldemar KITLER (Akademia Sztuki Wojennej w Warszawie) – recenzent
 - 3) dr hab. Andrzej CZUPRYŃSKI (Akademia WSB w Dąbrowie Górniczej) – recenzent
 - 4) dr hab. Krzysztof DRABIK (Uniwersytet Przyrodniczo-Humanistyczny w Siedlcach) – recenzent
2. Członkowie komisji habilitacyjnej wyznaczeni przez Radę Dyscypliny Naukowej „Nauki o Bezpieczeństwie” WAT:
 - 1) dr hab. inż. Jerzy KOSIŃSKI (Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni) – recenzent
 - 2) dr hab. Jerzy STAŃCZYK (Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie) – członek komisji
 - 3) dr hab. Jacek BIL (Wojskowa Akademia Techniczna w Warszawie) – sekretarz komisji

Komisja prowadziła pracę w oparciu o przepisy ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz uchwały Senatu Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego nr 99/WAT2021 z dnia 21 grudnia 2021 r. w sprawie określenia „Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Wojskowej Akademii technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego”.

Podstawą wniosku o rozpoczęcie postępowania habilitacyjnego dr Klaudii Cendy-Miedzińskiej była monografia, pt. *„Wpływ konfliktu zbrojnego na bezpieczeństwo dzieci w Islamskiej Republice Afganistanu w latach 2004 – 2014”*

Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Pedagogicznego, Kraków 2019, ISBN 978-83-8084-279-3, ss. 321. Habilitantka jako osiągnięcie naukowe wskazała także m. in. artykuły naukowe opublikowane w materiałach konferencyjnych i czasopismach:

1. Cenda – Miedzińska K., Health security in the Islamic Republic of Afghanistan. International legal standards versus religious factors in society – synergy of the roles or the irreconcilable contradiction?, [w:] Ku zderzeniu cywilizacji? Paradygmatystosunków międzynarodowych na przełomie XX i XXI wieku, Sygidus K., Yaremchuk O., Kordonsky R. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2015, s. 173-185.
2. Cenda – Miedzińska K., Migracje Afgańczyków v. bezpieczeństwo człowieka: kierunek Pakistan, [w:] Procesy migracyjne we współczesnym świecie: wyzwania dla społeczności międzynarodowej, Kordonski R., Kordonska O. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2016, s. 51-64.
3. Cenda – Miedzińska K., Instytucjonalno-prawne uwarunkowania kształtowania bezpieczeństwa społecznego w Islamskiej Republice Afganistanu w obszarze tworzenia odpowiednich warunków do nauki, pracy, ochrony zdrowia, [w:] Rozwój społeczności międzynarodowej: przeszłość oraz nowe wyzwania, tom 2, Kordonski R., Struk O., Ruciński J. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2016, s. 152-162.
4. Cenda – Miedzińska K., Rola i znaczenie prawa szariatu w kształtowaniu bezpieczeństwa społecznego Afgańczyków, [w:] Rozwój społeczności międzynarodowej: przeszłość oraz nowe wyzwania, tom 3, Kordonski R., Struk O., Kamilewicz-Rucińska D., Muszyński Ł., Ruciński J., Sygidus K. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2016, s. 115-127
5. Cenda – Miedzińska K., Matejek J., Migracje a bezpieczeństwo rodziny w Unii Europejskiej, [w:] Procesy migracyjne we współczesnym świecie: wyzwania dla społeczności międzynarodowej, tom 2, Kordonski R., Kordonska O., Muszyński Ł. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2016, s. 103-119
6. Cenda – Miedzińska K., Bezpieczeństwo człowieka a prawo do dobrej administracji realizowane w ramach Unii Europejskiej, [w:] Transformacja środowiska międzynarodowego i jego wielowymiarowość, tom 2, Kordonski R., Muszyński Ł., Kordonska O., Kamilewicz-Rucińska D. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2017, s. 179-192
7. Cenda – Miedzińska K., Bezpieczeństwo człowieka w kontekście prawa do informacji na gruncie orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, [w:] Transformacja środowiska międzynarodowego i jego wielowymiarowość, tom 5, Kordonski R., Kordonska O., Kamilewicz-Rucińska D. (red.), Wyd. Lwowskiego Państwowego Uniwersytetu im. Iwana Franki, Lwów 2017, s. 64-75
8. Cenda – Miedzińska K., Plan budowania bezpieczeństwa i rozwoju państwa ogarniętego konfliktem zbrojnym na przykładzie „Afghanistan Compact”, [w:] Wojna –konflikt – spór. Obszary rywalizacji w przestrzeni międzynarodowej, tom 2, Kordonski R., Kordonska A., Muszyński Ł. (red.), Instytut Nauk Politycznych UWM w Olsztynie, Olsztyn–Lwów 2020, s. 90 – 102

9. Cenda – Miedzińska K., Strony współczesnych konfliktów zbrojnych v. rekrutacja i wykorzystywanie dzieci dla potrzeb konfliktu zbrojnego, [w:] Wojna – konflikt – spór. Obszary rywalizacji w przestrzeni międzynarodowej, tom 2, Kordonski R., Kordonska A., Muszyński Ł. (red.), Instytut Nauk Politycznych UWM w Olsztynie, Olsztyn–Lwów, 2020, s. 301-31

W dniu 14 marca 2023 roku komisja habilitacyjna przeprowadziła posiedzenie, w ramach którego przedstawione zostały recenzje oraz opinie dotyczące dorobku Pani dr Klaudii Cendy-Miedzińskiej aplikującej o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie oraz przeprowadzono głosowanie w sprawie przyjęcia uchwały o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie.

Należy jednocześnie zaznaczyć, iż w ramach podjętego postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie dotyczącego oceny dorobku Pani dr Klaudii Cendy - Miedzińskiej, dwie spośród czterech recenzji są negatywne, co nie pozwala w konsekwencji na wydanie pozytywnej opinii, z uwagi na dyspozycję artykułu 221 ust. 1 pkt. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 478 z późn. zm.) oraz na zapisy punktu 27 rozdz. III § 7 załącznika do uchwały Senatu Wojskowej Akademii im. Jarosława Dąbrowskiego 99/WAT/2021 z dnia 21 grudnia 2021 w sprawie określenia „Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego”.

Udział w obradach komisji wzięło sześciu z siedmiu uprawnionych członków komisji. W części posiedzenia dotyczącego przedstawienia recenzji i ocen przedstawiono wypracowane wnioski

Pan prof. dr hab. Waldemar Kitler zaznaczył, iż jest pełen uznania dla dorobku naukowego przedstawionego przez Kandydatkę, co do jakości merytorycznej, jednak należy poddać pod rozagę czy jest to dorobek w dziedzinie nauk o bezpieczeństwie. Pan Profesor wskazał, iż Habilitantka nie korzysta z dorobku metodyki i metodologii badań nauk o bezpieczeństwie, skutkiem czego są uchybienia wskazane w recenzji, w zakresie przyjętych założeń badawczych. Zaznaczył, iż jest nie do przyjęcia, by przyszły samodzielny badacz nie odróżniał celów od problemów badawczych albo odwrotnie, czy nie potrafił określić wzajemnych zależności między celem badań a hipotezą. W pracy występuje w tym zakresie duże uchybienie, które świadczy o niestaranności Kandydatki, pod względem przedstawienia, objaśnienia warsztatu naukowego. Drugim uchybieniem polega na braku odniesień i krytyki literatury przedmiotu. Jednocześnie zaznaczył: „To jest albo mówimy o naukach o bezpieczeństwie albo o zwykłym dziennikarstwie, każdy może napisać prace o tej jakości i być magistrem, a to w takim przypadku nie trzeba uzyskiwać kwalifikacji”. Pan Profesor dostrzegł brak udziału Habilitantki w dyskusji nad bezpieczeństwem społecznym i personalnym. Zauważył, iż nie tylko Afganistan jest polem nadużyć wojennych wobec dzieci, a jest to domena wojen, konfliktów i zbrodni na całym świecie. W tym zakresie brak jest analizy porównawczej do innych sytuacji albo do doświadczeń innych narodów. Habilitantka nie wnosi wkładu naukowego do tej dziedziny nauki, a jedynie wpisała się w tą problematykę. Kandydatka korzysta tylko z trzech pozycji literatury przedmiotu, które dotyczą teorii i dogmatyki nauk o bezpieczeństwie, co w konsekwencji prowadzi do bardzo słabego osadzenia przedmiotu badań i innych założeń badawczych w domenę tej dyscypliny naukowej.

Pan prof. dr hab. Waldemar Kitler podniósł, iż Habilitantka nie powoływała się na pozycje naukowe dr hab. Krzysztofa Drabika, który zajmuje się bezpieczeństwem personalnym, indywidualnym i społecznym. Dodatkowo występujący zaznaczył, iż Kandydatka odniosła się jedynie do jednej pozycji, książki z zakresu bezpieczeństwa, która w dodatku pełni rolę podręcznika dla studentów. Dominują wśród tych wszystkich źródeł akty normatywne i administracyjne co sprawia, że bardziej to pasuje do nauk prawnych i pedagogiki, a nie do nauk o bezpieczeństwie. Jeśli chodzi o pozostałą aktywność naukową prelegent wskazał, iż jest pod wrażeniem działalności popularyzatorskiej, dydaktycznej i organizacyjnej, ale to nie przesadza o tym, że jest to wystarczający argument do uzyskania kwalifikacji wyższych w awansie naukowym. Brak cytowań, i niski indeks, to w jakiś sposób świadczy o słabym uznaniu w środowisku tego dorobku. Kandydatka przedstawiła w dorobku trzy monografie, jedną będącą przedmiotem rozważań oraz dwie, które są spisem wyciągów z aktów prawnych, przedstawionych jako dzieło naukowe. Są to monografie, w której wkład autorski jest taki, że jedynie zebrano akty prawne. Dorobek jest interdyscyplinarny, ale zauważa się wpływ nauk prawnych, nauk o administracji i pedagogice, a jedynie przez pryzmat tych nauk można dociekać o zainteresowaniu Habilitantki naukami o bezpieczeństwie. Zdaniem prof. dr hab. Waldemara Kitlera przedstawiona monografia nie stanowi znaczącego wkładu w rozwój dyscypliny nauk o bezpieczeństwie, ponieważ w tym dziele nie znajdują się odniesienia do dorobku wiedzy w tej dyscyplinie, a jedynie do praktyki problemu. Zdaniem Pana profesora jest to bardzo staranny opis dziennikarski, ale nie oznacza to, że to już jest nauka o bezpieczeństwie. W podsumowaniu Pan profesor podniósł, iż praca ta bardziej nadawała by się do procedowania w zakresie pedagogiki, socjologii bezpieczeństwa czy socjologii, ale nie w naukach o bezpieczeństwie i z tego powodu nie znajduje podstaw do uznania dorobku Pani dr Klaudii Cendy - Miedzińskiej za wystarczający do nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o bezpieczeństwie.

Pan dr hab. Andrzej Czupryński podniósł, iż po zapoznaniu się z dorobkiem i dziełem posiada uwagi, ale one nie dyskwalifikują recenzowanej pracy oraz innych osiągnięć Habilitantki. W pierwszych słowach wskazał, iż Habilitantka spełnia kryteria formalne pomimo tego, iż jej początek kariery nie był początkowo związany z naukami o bezpieczeństwie. Pan Profesor zwrócił uwagę na wartość dodatnią w zakresie zainteresowania humanistycznego i doświadczenia dydaktyczno-naukowego Kandydatki. Przedstawione do oceny dzieło zdaniem Pan dra hab. Andrzeja Czupryńskiego należy rozpatrywać z wielu punktów. We wstępie Kandydatka pokazała swój niski poziom postrzegania badań naukowych, jednak jak zauważa recenzent błędy i niedociągnięcia, które pojawiły się we wstępie wynikają z różnorodności, z dowolności korzystania z różnej metodologii, stosowanej w różnych dyscyplinach naukowych, z których Habilitantka zaczerpnęła wiedzę do opracowania dzieła. Zdaniem Pana profesora praca posiada charakter interdyscyplinarny, ponieważ Kandydatka korzystała z dorobku socjologii, pedagogiki, antropologii oraz prawa, a zatem powstał pewnego rodzaju miks metodologiczny, który wzbudza zasadne kontrowersje i wątpliwości. W zakresie merytorycznej oceny dzieła zauważa się pozytywne aspekty, ponieważ pokazano w tym opracowaniu kwestie mówiącą o przestrzeganiu praw człowieka, a głównie dziecka jako podmiotu bezpieczeństwa w konfliktach zbrojnych. W opinii Pana profesora nie dostrzega się opracowań na rynku wydawniczym, które by wprost odnosiły się do tego przedmiotu zainteresowania. Zaznaczył przy tym, iż na rynku znajdują się opracowania dotyczące bezpieczeństwa społecznego i bezpieczeństwa dzieci w różnych uwarunkowaniach, ale z punktu

bezpieczeństwa personalnego jakim jest człowiek, a w tym szczególnym przypadku dziecko na konkretnym przykładzie konfliktu w Afganistanie, na polskim i światowym rynku nie dostrzega się takich opracowań. W tym aspekcie dzieło stanowi wkład do wiedzy, przybliżając pogląd, w jakim zakresie uwarunkowania konfliktów zbrojnych we współczesnym świecie wpływają na bezpieczeństwo personalne człowieka, a właściwie dziecka. Zdaniem recenzenta jest to szczególnie problem bezpieczeństwa, ponieważ dziecko nie jest w stanie zagwarantować sobie oczekiwanego poziomu bezpieczeństwa. Z punktu naukowego i wrażliwości społecznej jest to ważny problem, który Habilitantka poruszyła w swoim opracowaniu. W przedstawionej recenzji zamieszczono krytyczne uwagi dotyczące niektórych rozważań podejmowanych przez Kandydatkę, ale nie oznacza to, że to dyskwalifikuje opracowanie. Należy jednak podkreślić, iż wstęp jest słabszą stroną w procesie ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Pan profesor podniósł jednocześnie, iż dokonując analizy dzieła należy zaznaczyć, że dotychczasowe opracowania literatury przedmiotu dotyczące konfliktu zbrojnego w Afganistanie były opracowane głównie w kontekście sztuki wojennej i nie odnosiły się szerzej do uwarunkowań przedstawionych przez Habilitantkę. Opisując te uwarunkowania i wpływ na podmiot bezpieczeństwa jakim jest dziecko, Kandydatka jednoznacznie wskazuje aspekty konfliktu z punktu, prawnego, religijnego, społecznego, kulturowego, co w rozważanym przedmiocie ma duży wpływ na przedstawione problemy. Habilitantka rozważane problemy postrzega w szerokim zakresie, także poza naukami o bezpieczeństwie, czego nie należy traktować naganie. Zawarte treści w ocenianej monografii spełniają funkcje nauki: deskryptywną, eksplanacyjną, diagnostyczną oraz w niewielkim zakresie funkcję metodologiczną. W opinii Pana profesora pokazywanie metodologii badań w tzw. dziele habilitacyjnym nie jest wymagane, bo to było przedmiotem oceny w doktoracie, ale nie zwalnia do Habilitantki z właściwego stosowania pojęć z obszaru metodologii badań. W treściach pracy dostrzega się metodyczne podejście do opracowania przedmiotu badań, zwłaszcza konfliktu zbrojnego i jego wpływu na bezpieczeństwo człowieka, a w tym przypadku dziecka jako podmiotu bezpieczeństwa. W tym znaczeniu należy przyjąć, iż do nauk o bezpieczeństwie Habilitantka wnosi istotny dorobek w zakresie metodycznego ujęcia przedmiotu badań. Pomimo krytycznych uwag odnoszących się do wstępu monografii, pozostała część dzieła wnosi istotny wkład do nauk o bezpieczeństwie. Habilitantka do rozstrzygnięcia i wyjaśnienia problemu stosuje podejście strategii jakościowo-ilościowej. Habilitantka dokonuje właściwej interpretacji rzeczywistości w uwarunkowaniach przedmiotu badań, którymi się zajmowała, w aspekcie strategii jakościowej, która wymaga szerokich interpretacji i takie podejście w pracy się dostrzega. W aspekcie strategii ilościowych Habilitantka posługuje się wiarygodnymi danymi międzynarodowych organizacji, które poprawnie i ze znanstwem interpretuje. W przekonaniu Pana dr hab. Andrzeja Czupryńskiego Habilitantka wnosi i poszerza zakres wiedzy do nauk o bezpieczeństwie w aspekcie bezpieczeństwa podmiotu jakim jest dziecko w szczególnych uwarunkowaniach konfliktu zbrojnego. Habilitantka pokazuje relacje i zależności jak i w jakimś zakresie determinuje to bezpieczeństwo. Dokonując oceny reszty dorobku Habilitantki w sensie ogólnym Pan profesor zaznaczył, że Kandydatka posiada duży zakres swoich osiągnięć w obszarze nauk o bezpieczeństwie, co zostało potwierdzone dorobkiem naukowym. Aktywność Habilitantki w zakresie publikacyjnym posiada związek z przedstawionym dziełem do recenzji i dorobek należy uznać za spójny i wystarczający. Kandydatka posiada także wysoki poziom aktywności badawczej, organizacyjnej i dydaktycznej, która związana jest z przedmiotem habilitacji. Nie można stwierdzić, iż Habilitantka nie korzystała z

metodologii badań, ponieważ treści są spójne i logicznie a następstwa wynikają z opisanych przesłanek popartych danymi ilościowymi oraz ich interpretacją. Pan dr hab. Andrzej Czupryński zauważył, iż dzieło wnosi wkład do nauki o bezpieczeństwie w aspekcie bezpieczeństwa społecznego, w tym bezpieczeństwa dzieci w ujęciu deskryptywnym, diagnostycznym i eksplanacyjnym. Interpretacja konfliktu zbrojnego w ujęciu przedmiotu badań, którym było bezpieczeństwo personalne dzieci jest jednym z przykładów dobrego podejścia do badania wpływu konfliktu zbrojnego na bezpieczeństwo dzieci. Zdaniem recenzenta nauka nie może być pozbawiona wrażliwości społecznej, a w tym dziele jest to zaznaczone, intencją nauki jest wytworzenie wiedzy na użytek społeczny, która powinna budować nie tylko wiedzę, ale również wrażliwość społeczną. W konkluzji Pan dr hab. Andrzej Czupryński podtrzymał pozytywną recenzję dotyczącą dorobku naukowego i działalności naukowej dr Klaudii Cendy-Miedzińskiej.

Pan dr hab. Krzysztof Drabik zaznaczył, iż konstatacja będzie krótsza, ponieważ krótkie kluczowe wnioski z oceny dorobku i dzieła, wskazanego jako te, które mają wносить wkład w rozwój nauk o bezpieczeństwie zostały umieszczone w recenzji. Pan Profesor zgodził się z Panem profesorem Kitlerem i Panem profesorem Czupryńskim, iż warsztat techniczny i pewna precyzja prezentowania poglądów przez Kandydatkę zasługuje na uznanie. Dodatkowo przedstawił kluczowe pytanie, czy na poziomie postępowania habilitacyjnego nie powinno być tak, że dorobek Habilitantki nie powinien mieścić się w naukach o bezpieczeństwie? Jednocześnie recenzent zaznaczył, iż Habilitantka swobodnie łączy przestrzeń wiedzy potocznej w zakresie bezpieczeństwa, z przestrzenią poznawczą, naukową i to jest widoczne w wielu jej publikacjach, nie tylko w jej głównej dziele. Pan dr hab. Krzysztof Drabik podniósł, iż wspomniana tendencja jest widoczna właściwie w całym dorobku, jakby Habilitantka apriorycznie założyła, że wszyscy wiemy o co chodzi w bezpieczeństwie i możemy przejść dalej, tzn. pojawia się pytanie, czy to co jest tu potraktowane swobodnie nie jest kwintesencją nauk. Pan profesor w swojej wypowiedzi powołał się na argument Pana profesora Kitlera o konieczności sięgania do dorobku naukowego nauk o bezpieczeństwie, który powinien być filarem teoretycznym rozprawy i próby zdefiniowania bezpieczeństwa jako takiego, a dalej bezpieczeństwa dzieci, co wynika z tytułu pracy, a to tego właściwie nie ma. Kontynuując Pan profesor zaznaczył, iż wspomniane uchybienie ma odzwierciedlenie w wykazie literatury. W toku dalszej wypowiedzi wskazał istotną lukę, ponieważ Habilitantka przechodzi do obszaru zainteresowania, czyli de facto jest to prawo humanitarne, prawa dziecka, oczywiście w kontekście praw człowieka, bez odniesienia się do dorobku nauk o bezpieczeństwie. Pojawia się pytanie czy wystarczy zatytułować rozprawę odnosząc się do wpływu konfliktu zbrojnego na bezpieczeństwo dzieci. W ocenie recenzenta Habilitantka dokonuje pewnej substytucji, bo jeżeli mówimy o bezpieczeństwie dzieci, co jest kluczowe dla tej rozprawy, a później jakby przechodzi swobodnie do substytucji mówiąc o sytuacji dzieci i tu pojawia się wątpliwość filaru teoretycznego. Pan Profesor wskazał, iż nie kwestionuje praktycznych zalet rozprawy i wynikającej z niej konstatacji, bo zasługuje na uznanie, natomiast nasuwa się wątpliwość co do osadzenia konstatacji, wniosków w filarze teoretycznym nauk o bezpieczeństwie. W wypowiedzi Pan dr hab. Krzysztof Drabik wspomniał, iż na początku recenzji przytoczył zdanie, które dotyczyło odniesień Autorki do bezpieczeństwa jako takiego, gdzie Habilitantka na przykład umieszcza zdanie traktujące o istocie bezpieczeństwa, które jest nieprecyzyjne i budzące wątpliwość zrozumienia istoty bezpieczeństwa. Mówiąc o bezpieczeństwie personalnym zabrakło ujęcia mówiącego o bezpieczeństwie dzieci, bo to jest ten podmiot – dziecko. Zdaniem recenzenta nie

było przedstawionych aspektów bezpieczeństwa dzieci z ich punktu widzenia, a tylko z punktu widzenia konstatacji prawnych, przywoływania ustaw, traktatów, konwencji. Jak zauważył występujący, Autorka dokonała analizy aktów prawnych w praktyce życia społecznego w Afganistanie, pytanie jednak, czy to wystarcza by mówić o bezpieczeństwie dzieci. Pan Profesor pominął potknięcia metodologiczne, które we wstępie są widoczne. Konkludując dr hab. Krzysztof Drabik stwierdził, że z jednej strony rzeczywiście Habilitantka przedstawiła warsztat naukowy, ale z uwagi na to, iż Habilitantka aplikuje w naukach o bezpieczeństwie, chodzi o to by szukać odniesień, które są osadzone w teorii, a w tym przypadku tej teorii brakuje. Odnosząc się do literatury recenzent wskazał, iż brak jest dzieł Pana profesora Kitlera, ale też do dorobku Panów zasiadających w tej komisji. Dodatkowo zaznaczył, iż lektura tytułu dzieła sprawia, iż czytelnik, który interesuje się naukami o bezpieczeństwie nabierając ochoty by przeanalizować treść rozprawy może się rozczarować z tych względów, o których wspominał w przemowie i w recenzji. Konkludując Pan profesor zaznaczył, iż dorobek i rozprawa Habilitantki nie jest wystarczający to tego by uznać go jako spełniający kryteria merytoryczne i formalne w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauk o bezpieczeństwie.

Z uwagi na absencję dr hab. Jerzego Kosińskiego sekretarz komisji odczytał konkluzję przedmiotowej recenzji, w której Autor wskazał, iż Kandydatka spełnia w stopniu wystarczającym kryteria uznania jej aktywności naukowej za istotne, a przedstawiony dorobek naukowy spełnia wymagania ustawowe konieczne dla nadania stopnia doktora habilitowanego

Pan dr hab. Jerzy Stańczyk przedstawiając opinię zaznaczył, iż dostrzega problem z monografią, która jednak w jego opinii mieści się w obszarze nauk o bezpieczeństwie, ponieważ dotyczy bezpieczeństwa człowieka. Wskazany obszar badań znajduje miejsce w koncepcji Szkoły Kopenhaskiej, jak też wpisuje się w założenia koncepcji Human Security agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych, jest też składową wyróżnionego w naszym kraju bezpieczeństwa personalnego. Mankamentem, którego nie udało się ustrzec Kandydatce jest brak odniesienia tego wprost w treści rozprawy oraz przywołaniem reprezentatywnej literatury przedmiotu. Pan Profesor w wypowiedzi zaznaczył jednak, iż nie ma podstaw do wyrażenia negatywnej opinii, ponieważ dorobek kandydatki dotyczy ochrony praw dzieci i praw człowieka w kontekście konfliktów zbrojnych, w różnych uwarunkowaniach kulturowych, tym samym dotyczy bezpieczeństwa człowieka w sposób interdyscyplinarny, gdyż traktowany jest z uwzględnieniem perspektywy społecznej, kulturowej, humanitarnej i wojennej, itd. Pan Profesor podniósł jednocześnie, iż kierując się duchem prawa, a nie litery ocenił pozytywnie dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Pani dr Klaudii Cendy-Miedzińskiej.

Dr hab. Jacek Bil w przygotowanej opinii zgodził się ze stanowiskiem Pana profesora Czupryńskiego i Pana profesora Stańczyka, ponieważ zauważalne są w książce potknięcia metodologiczne na początku głównego dzieła oraz wkład innych obszarów nauk, tj. nauk o polityce czy socjologii, co jednak nie przekreśla dokonania kandydatki na polu badawczym w obszarze nauk o bezpieczeństwie. Dodatkowo jak wskazał Pan Profesor Czupryński trudno jest obecnie przywołać dzieła, których treść w tak bezpośredni sposób opisywałaby bezpieczeństwo personalne dzieci w konflikcie zbrojnym, a zwłaszcza konflikcie w Afganistanie. Kandydatka przywołała rozumienie bezpieczeństwa personalnego, odwołała się do właściwych metod badawczych zamierzając uzyskać założony cel badawczy. Habilitantka legitymuje się dużym zakresem swoich osiągnięć w obszarze nauk o bezpieczeństwie, co zostało potwierdzone dorobkiem naukowym oraz działalnością popularyzatorską,

dydaktyczną i organizacyjną. Dr hab. Jacek Bil zauważył, iż przywołana aktywność Kandydatki w obszarze nauki pozwala pozytywnie ocenić dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny Pani dr Klaudii Cendy-Miedzińskiej.

Pan prof. dr hab. Hubert Królikowski prezentując opinię wskazał, iż Pani Klaudia Cenda – Miedzińska spełniła wymogi formalne, aby ubiegać się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Dodatkowo Pan profesor powiedział, iż przy podzieleniu większości zastrzeżeń, które były przedstawione w opinii, dorobek Kandydatki w postaci głównego osiągnięcia, jak i cyklu artykułów i publikacji pokonferencyjnych, które można uznać za cykl tematycznie powiązanych artykułów, uprawnia do stanowiska, iż spełnia warunki, o których traktuje ustawa Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce. Pan prof. dr hab. Hubert Królikowski zaznaczył jednocześnie, iż temat, którym zajmuje się Kandydatka jest istotny i oryginalny, jeżeli chodzi o dociekania naukowe i z tego powodu opinia na temat dorobku Habilitantki jest pozytywna w kontekście ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego.

Realizując plan posiedzenia komisji przeprowadzono w formie jawnej głosowanie nad uchwałą o odmowie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie Pani dr Klaudii Cendzie-Miedzińskiej. W głosowaniu wzięło udział sześciu członków komisji, którzy oddali ważne głosy, pięć głosów było za przyjęciem uchwały, a jeden głos był przeciwny.

Mając na uwadze wyniki przedstawionych recenzji i opinii oraz stosując się do wykładni obowiązujących przepisów prawa tj. artykułu 221 ust. 1 ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce oraz pkt. 27 rozdz. III § 7 załącznika do uchwały Senatu Wojskowej Akademii im. Jarosława Dąbrowskiego 99/WAT/2021 z dnia 21 grudnia 2021 w sprawie określenia „Sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego”, Komisja Habilitacyjna po przeprowadzonym głosowaniu podjęła uchwałę zawierającą opinię w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie dr Klaudii Cendzie – Miedzinskiej.

**PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI HABILITACYJNEJ**

prof. dr hab. Hubert Królikowski